

28.6.20, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT V žalmu se zpívá: Hospodin je slitovný a milostivý, shovívavý, nejvyšš milosrdný: nepovede pořád spory, nebude se hněvat věčně. Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. (Žalm103,8nn) Haleluja!

PÍSEŇ 611 není lepší

VSTUPNÍ MODLITBA

Ze všedních dnů přicházíme za tebou, Bože. Přicházíme za tebou do tvé neděle. Tys nám daroval sváteční den, abychom si odpočinuli od svého neustálého starání, abychom si našli čas na přemýšlení o nesamozřejmých věcech. Přicházíme za tebou do svátečního dne, abychom jeden vedle druhého opět prožili tvou lásku. Toužíme ve svém srdci znovu spatřit jas tvé pravdy. Toužíme se zhluboka nadechnout a jít dál životem s radostí, neboť ty jdeš s námi.

Chvála tobě a dík za Ježíšovo evangelium, které má stále co povědět. Stále ještě může růst naše důvěra, naše naděje, naše láska.

Chvála tobě a dík, že také nás oslovuješ. Přicházíš mezi nás. V tvé blízkosti zakoušíme tvého zvláštního Ducha. Otevírají se nám nové perspektivy. Ačkoli jsme nedokonalí lidé, ty nás miluješ. Ačkoli je svět plný zmatku, ty do nás vkládáš pokoj.

Ty jsi živý a působíš. I dnes, i tady. Tebe budeme oslavovat navždy. Amen

1. ČTENÍ Ez 18, 1-4.21-23

PÍSEŇ 635 tvá, pane, láska

OHLÁŠKY

PŘÍMUVNÁ MODLITBA

Náš Pane,

buď hostem u všech nemocných a slábnoucích, u všech opuštěných a opovrhovaných. Připomeň jim, jak velkou hodnotu v tvých očích má i jejich křehký život. Nikdo nepřestává být tvým milovaným dítětem, třebaže se mu život nepovedl, třebaže síly ubývají a život se ocitl v koncích. Stále na nás, malé lidi, čeká tvá veliká láska.

Buď hostem ve své církvi – také v naší obci, v našem městě. Ať ve všech křesťanských shromážděních zaznívá jasně tvé Slovo, ať se upřímně radujeme jeden z druhého a ze společenství, které vytváříme. Dej nám sílu, ať moudře oznamujeme světu evangelium.

Prosíme, ať se nepohoršujeme nad mladou vírou, chraň nás před povýšenou přezíravostí vůči jiným křesťanům a vlij do nás touhu tě spatřit a setkat se s tebou bez ohledu na názory veřejnosti.

Za ty, kteří nevěří, tě prosíme, probud' v nich zájem. My sami nejsme moc zajímaví, ty však dokážeš pohnout lidským životem, aby i naši blízcí uvěřili.

Jako Boží děti modleme se společně: Otče náš... Amen

POSLÁNÍ Stůjte tedy ,opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotové službě evangeliu pokoje‘ a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také ,přilbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. Ef 4, 14-17

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘

PÍSEŇ 485 král věčný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) Lk 19, 1-10

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Tam byl muž jménem Zacheus, vrchní celník a veliký boháč; toužil uvidět Ježíše, aby poznal, kdo to je, ale poněvadž byl malé postavy, nemohl ho pro zástup spatřit. Běžel proto napřed a vylezl na moruši, aby ho uviděl, neboť tudy měl jít. Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: „Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě.“ On rychle slezl a s radostí jej přijal. Všichni, kdo to viděli, reptali: „On je hostem u hříšného člověka!“ Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“

Milí přátelé,

Ježíš nepřišel, nepřichází ani nepřijde, aby soudil a zaháněl, aby někoho z nás soudil a odsoudil anebo jen zahnal někam do ústraní. Ježíš nepřišel, aby někoho z nás zastrásoval věčným utrpením nebo jen hrozil tím, co se stane, když za ním nepůjdeme nebo ho nebudeme poslouchat. Ježíš přišel, aby nás všechny, ano i nás ztracené, ale i ty neustále hledající, ale i ty, kteří jsme se v tom životě nějak provinili a hyneme pod nánošem nespravedlnosti či jiných křivd, našel a zachránil. Ježíše přišel, aby nás tu i našel a také zachránil. Chce nás všechny vyvést z našich nouzí a nebezpečí, chce, abychom se nemuseli ničím příliš trápit a chce nás všechny zachránit z našich obav a strachů, co s námi, z naší malověrnosti.

Ale chceme to i my sami? Vyhlížíme i my Pána Ježíše a toužíme ho také poznat? Chceme být i my nalezeni a zachráněni nejen pro věčný život, ale i pro ten vezdejší, pro ten, co stále ještě žijeme tady na zemi? Se všemi našimi starostmi, problémy, pochyby i otázkami?

Ježíše totiž najednou chce poznat člověk, který je velmi bohatý, asi mu v životě nic moc nechybí, má i poměrně vysoké postavení a může si dovolit leccos. A přesto nebo možná právě proto touží po tom uvidět Ježíše, prý aby poznal, kdo to je. Jestli v tom je pouhá zvědavost nebo i něco víc, nevíme a možná to nechme na něm.

Jediný problém byl v tom, že byl malé postavy, takže měl tak trochu smůlu, neboť zástup kolem Ježíše byl naopak velmi veliký a musel tak najít nějaké řešení, nějaký způsob, jak ho uvidět, případně jak se k němu i dostat. Běžel proto napřed a vylezl na moruši, na strom, odkud ho i uviděl nebo spíš si tam na něj počkal, až půjde kolem, až tamtudy projde.

A Ježíš? Ten se právě tam zastavil a sám pohlédl vzhůru. Co ho zastavilo nevíme, ale zastavil se přímo pod tím stromem, z něhož ho vyhlížel někdo malé postavy, a protože všichni věděli, kdo to byl, tak možná proto se u něj Ježíš i zastavil, aby ho poslal hned dolů a zůstal dnes v jeho domě. Z člověka, který ještě před chvílí měl co

dělat, aby se k Ježíši vůbec dostal a mohl ho aspoň uvidět, se stává někdo, kdo ho má pohostit a koho má přijmout do svého domu.

Tak tohle nečekal nikdo. Tím méně on. Rychle slezl a s radostí ho přijal. A to se zase nelíbilo těm, kdo to viděli a reptali, že je Ježíš hostem u hříšného člověka. Člověka, který je bohatý tím, že vybírá peníze, dokonce velice bohatý, a dokonce je to i vrchní celník. To by se nelíbilo asi nikomu. Ježíš mu však prokazuje tu poctu, že člověka hledajícího a vyhlízejícího a až na moruši kvůli tomu lezoucího přitáhne zpět na zem a chce jít až k němu domů.

A úplně nejvíc to zaskočilo samotného Zachea, až tak, že Ježíši dosvědčí, že polovinu ze svého bohatství dává chudým a pokud ne, tak jim to ještě dá a pokud i tak někoho šidí, nahradí mu to až čtyřnásobně. A Ježíši to jakoby stačí a poví mu, že dnes přišlo spasení do tohoto jeho domu, neboť i on tím pádem patří k Božímu lidu. Neboť i Syn člověka přišel, aby hledal a zachránil, co je ztraceno.

A jsme u toho. Co je ztraceno a co má najít a zachránit právě Ježíš? A jsme to i my? Myslím, že jsme i nejsme, malí jsme, to ano, ale chudí většinou snad ani ne, spíš jsme plni otázek, kdy mezi nás, případně přímo za Ježíšem se přijdou podívat i ti, koho už považujeme za téměř ztracené nebo ještě nenalezené, ti, které by i Ježíš měl zachránit ze všech jejich hledání, otázek či pochybností.

Ale co takhle to nechat přímo na nich a sami si spíš všimnout té velké lásky, kterou Ježíš projevuje dříve hříšnému Zacheovi tím, že ho přijímá do svého domu.

To, čím Ježíš zajímá nejen Zachea, ale i všechny ty, kdo byli s ním, případně kolem, je jeho láska. Láska, kterou projevuje nejen těm, kdo ho i chtějí vidět, ale i těm, kdo ho už jednou viděli a polovinu toho, co měli, rozdali i chudým. Láska, kterou Ježíš přemáhá i všechnu nenávist těch, kdo Zachea mají za hříšného člověka a nechtějí mu dopřát ani Ježíšovu přítomnost, ale ani skoro nic jiného.

A láska, kterou Ježíš nabízí i nám, kdo se trápíme nad tím, kdo všechno o Ježíše ani nestojí, kdo se nechce nechat najít nebo kdo netouží po společenství s ním. Těm všem, takže i nám všem, Ježíš nabízí svou pomocnou ruku, ale i své slovo, které zní, že právě dnes přichází záchrana úplně pro všechny, pro ty, kdo o to i stáli, ale i pro ty, kdo o to ani nestáli.

Neboť nikdo z nás neví, kdo všechno patří do Božího lidu a komu všemu by i Ježíšova záchrana měla náležet. Víme v podstatě jen to, že Ježíš tou svou velikou láskou přemáhá i nás a touží zůstat i v našich domech, abychom i my z něj mohli mít tu radost, kterou z něj může mít i každý, kdo i po něm a jeho přítomnosti nějakým způsobem touží. Každý, kdo i v našich domech a domovech hledá přijetí, a to s nemenší radostí, jakou se dostalo i bohatému Zacheovi.

Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě. Zní naléhavě z Ježíšových úst, a to nejen vrchnímu celníkovi a velikému boháči, ale i všem nám, kdo jsme malé postavy a nevidíme přes množství lidu před námi. A Zacheus rychle slézá a s radostí Ježíše přijímá. Jak málo někdy stačí ke štěstí. Když někdo projde kolem, zastaví se, pohlédne vzhůru a řekne, nemusíš kvůli mně nikam lézt, jen na mě hezky počkej a já k tobě už dojdu. Já k tobě už přijdu.

A právě tohle umí jen láska. Láska, která zve lidi dolů a chce s nimi chvíli být i v jejich domě. Láska, která zve nejen hledajícího a vyhlížejícího Zachea, ale každého, kdo nejen že projeví zájem, případně polovinu toho, co má i rozdává, ale nechá projevít i svou malou postavu, aby mohl být Ježíšem přijat do té míry, že na chvíli zůstane, že se na chvíli stane i jeho hostem. Láska, která vyhání i veškerou bázeň a strach a nechá se i Ježíšem pozvat na cestu následování, a především záchrany i toho, co se už zdálo být ztraceno.

Oslovit Zachea totiž neznamená dovést ho k tomu, aby se kvůli Ježíši vzdal i poloviny toho, co měl, ale právě naopak, aby se i Ježíšovou přítomností stal především člověkem, který už nebude muset nikam lézt a s radostí přijme i to, když za ním někdo jako Ježíš nakonec přijde a ukáže mu, že už především nemusí být sám. A

že i on může patřit copak do Božího lidu, ale i do Božího plánu záchrany toho, co se už zdálo být ztraceno.

PÍSEŇ 452 za dar slova